

Orinoko, kde leží jen stará zem?
Modly bohů v pralesích už volají,
stromy staleté ty písňě šeptají.
Řekou vzhůru v proudu dech se zatají,
každá míle, každý den je nadějí.

R. Až ráno Orinoko rozezpívá,
a žár sluneční smyje noční chlad.
Tam v stínech anakonda oběť svírá,
než slunce dá ji signál, čas je spát.
Můj člun pokřik ptáků doprovází,
vstříc tam, kde v dáli naleznu svůj cíl.

Orinoko, k tvým pramenům míří člun,
který noci předků vede slunce bůh,
dnu i noci vládne jeho silný duch.
Šípem vystřeleným pozdraví tě druh,
země podá čisté vody svěží vzduch.

R. Až ráno ...